

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 105. Antonii Arnaldi Sorbonici Doctoris apologia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67372)

Sæc. XVII. „abundanter retribuet, a quo secunda
A. C. 1656. „omnia Nobilitati tuæ precamur, &
 „Apostolicam Benedictionem peraman-
 „ter impertimur. „

§. CV.

*Antonii Arnaldi Sorbonici Doctoris
 apologia.*

Postquam Arnaldus suam epistolam a
 Facultate Theologica Parisiensi &
 Clero Gallicano censuris notatam, nec
 non utriusque censuram a Sorbona die
 vigesima quarta Martii receptam fuisse
 compererat, plures tum per seipsum,
 tum per amicos suos adversus Facul-
 tatis sententiam apologias typis vulga-
 vit, ac præcipue die vigesima septima
 Januarii suæ causæ acta, variasque al-
 teras apologeticas edidit, in quibus
 sacræ Facultatis Judices, pro more ho-
 morum, quos causæ iniquitas condem-
 nat, injustitiæ, atrocissimæ inhumani-
 tatis, & oppressæ veritatis inculabat,
 illosque violatis omnibus æquitatis &
 justitiæ legibus per media illegitima,
 & Theologis indigna, & ab omnibus
 honestis Viris execranda processisse ar-
 guebat, & I. quidem, eoquod ejus Ju-
 dices extiterint capitales ipsius ini-
 mici, & Mendicantes quamplurimi a
 jure suffragii aliunde exclusi, præter
 Sulpi-

Sulpitianos Doctores, contra quorum Sæc. XVII.
 tamen Parochum suam epistolam scri- A. C. 1656.
 bere compulsus fuisset. II. Eidem nec
 propositiones ex Jansenii libro decerptæ,
 nec disputandi in Conventu copia fue-
 rit concessa, nec ejus Apologiæ ad Fa-
 cultatem transmissæ, fuerint prælectæ,
 nec etiam de suo scripto, quo Pontifici
 & Episcopis circa quæstionem facti sa-
 tisfacere molitus esset, unquam deli-
 beratum, ac insuper differendi ac judi-
 candi tempus fuerit limitatum. III.
 Damnationis sententia nequaquam per
 duas suffragiorum tertias pronuntiata,
 plusquam quinquaginta & uno pro Ar-
 naldo stantibus, & Facultatis Decanus,
 quin exprimeret, quid concludat, dun-
 taxat per hæc verba: *Ego concludo,*
conclusionem pronuntiavit.

Verum hæc Arnaldi querelas illi,
 qui Facultatis censuram tuebantur,
 prolixè ac erudite everterunt, demon-
 strantes, quod Deputati Judices non
 Personæ, sed causæ jam antea dam-
 natæ inimici fuissent, ex Doctoribus
 autem Sulpitianis non plures, quam
 octo intervenerint: insuperhabita etiam
 Arnaldi oppositione, qua suos Judices
 rejecerat, Regius Senatus Facultatis
 censuram & Judices approbarit: Men-
 dicantes vero longo tempore ante Ar-
 naldi causam jure suffragii potiti, in
 X 5 juris

Sæc. XVII. juris sui possessione fuerint ab eodem
 A. C. 1656. Senatu relictis: Scriptum autem ejus
 circa quæstionem facti Facultas non
 examinavit, eoquod ea ab Ecclesia jam
 fuisset definita, proin non Facultatis
 sed Papæ & Episcoporum esset deci-
 dere, an illis Arnaldus satisfecerit, Ar-
 naldus tamen, ut mentem suam ex-
 plicaret, a Facultate fuerit invitatus.
disputare autem coram Judicibus & Tri-
 bunali res inaudita sit, tempus vero
 non modo ejus fautoribus, sed & ab-
 versariis fuerit limitatum ad refecandos
 inutiles sermones, aliunde vero ejus
 fautores post pronuntiatam censuram
 saltem quoad quæstionem juris non re-
 clamarunt, forte quia ipsimet perituri
 erant, quod plura suffragia sufficiant,
 & tertia pars non requiratur, minus
 vero communis omnium consensus, et
 alias equidem tertia pars pro Arnaldo
 sufficiens fuisset.

Cum ergo sat aperte constaret, hæc
 omnia partim falso, partim frivole ab
 Arnaldo ad eludendam censuram fuisset
 objecta, hinc nec ullam Catholicam
 Academiam, nec ullum Tribunal Ec-
 clesiasticum, quod censuram improba-
 ret, in sui favorem pertrahere potuit,
 & quamvis suam doctrinam variis ar-
 tibus ad decipiendum compositis, &
 verbis specietenus Catholicis contegere
 studio

studiofissime adlaborasset, nihilominus Sæc. XVII.
 ipse unacum Sant-Beuveo & aliis se- A. C. 1656.
 ptuaginta Doctoribus e Sorbonæ gre-
 mio ejectus est. Nec tamen propterea
 scriptitandi finem fecerat; quippe in
 damnatarum propositionum vindicias
 tres epistolas ad quemdam Episcopum,
 binas ad Chamillardum Doctorem, pro-
 lixam dissertationem latinam, plures-
 que alios tractatus Apologeticos edidit.

§. CVI.

*Literæ Provinciales a Pascali con-
sarcinatae.*

Patrocinabantur Arnaldinæ causæ Abrege de
l'Hist. Eccl.
tom. II.
 non modo Petrus Nicoleus, & Joan-
 nes Launoyus, sed præcipue Blasius
 Pascalis, qui Portus Regii Communi-
 tati a secretis erat; cum enim Jansenii
 fautores hucusque seriis suis disputa-
 tionibus, librisque ad Theologiæ sta-
 teram ponderatis nihil proficerent, Ar-
 naldus, ejusque Amici rem deinceps
 per jocum agere, ac faceta dicendi
 methodo per varia *facta* ludicre exposita
 demonstrare decreverunt, quod eorum
 Adversarii circa quæstionem facti Jan-
 seniani nonnisi terminis æquivocis lu-
 dant, & de lana caprina decertent.
 Placuit cunctis hoc consilium, hujus-
 que rei exequendæ negotium Pascali
 deman-